

MYRIAM & FELIX SPERANS

BLIKSEM IN MIJN HOOFD

Bliksem in mijn hoofd
©2014 Felix & Myriam Sperans
Uitgeverij Partizaan/BOXpress
ISBN 9789562950795
NUR 402

BLIKSEM IN MIJN HOOFD

FELIX & MYRIAM SPERANS

**MET EEN VOORWOORD VAN
MIEKE CRAEYMEERSCH
DIRECTEUR VAN SIMILES**

**UITGEVERIJ
PARTIZAAN/BOXPRESS**

www.partizaan.be/www.boxpress.nl

Dit boek dragen wij op aan allen die ons lief zijn, Moeder Aarde en Vader Zon voorop, maar ook aan alle anderen, speciaal aan Paul, Mark, Katrien, Sandra, Sven en Vince.

Uit respect voor een privacy, hebben wij sommige namen in dit boek veranderd.

Met dank aan onze goede vriend Ludo, voor zijn zeer gewaardeerde hulp.

Voorwoord

Felix en zijn partner Myriam zijn in vele opzichten een bijzonder koppel. Hij gaat gebukt onder een ernstig psychisch lijden, zij is een optimist van natuur. Voor hem is zijn wereld niet veel groter dan zijn bed en huis, terwijl zij een werelddeel verwijderd is van haar geboorteland, de Filippijnen. Hij is een denker die de last van zijn leven en dat van anderen op zijn schouders torst, zij is een vrouw die graag onder de mensen is en openstaat voor nieuwe dingen. En toch leven ze samen en delen ze lief en leed.

Als je me dan vraagt of dit boek het verhaal is van een doorsnee koppel waarvan één van beide partners psychisch lijdt, dan antwoord ik nee. Het leven van Felix en Myriam is uniek en het pad dat ze samen bewandelen zal voor de meeste koppels die ik binnen Similes ontmoet op het eerste gezicht niet zo herkenbaar zijn, vermoed ik.

Maar in een tweede reactie moet ik bekennen dat ik hier en daar toch puzzelstukjes bespeur van datgene waar partners mee te maken hebben.

Felix geeft zijn partner ruimte, ook al is het niet met de volle 'goesting'. Er wordt met elkaar gepraat. Er is een sfeer van geven en nemen, wat een gezonde basis is voor een relatie. Er worden grenzen verlegd – men doet dingen waarvan men nooit gedacht had ze te doen – maar niemand ondervindt schade en men blijft er zich min of meer goed bij voelen.

Er zijn ook puzzelstukjes waar ik me vragen bij stel, zoals de vraag of dit wel om liefde gaat? Leven zij niet als broer en zus samen? Is haar zelfopoffering wel gezond? Gaat zij niet te ver? Er zijn blijkbaar ook geen financiële zorgen en er zijn geen kleine kinderen die nog opgevoed moeten worden, waardoor ze als koppel belangrijke verantwoordelijkheden niet hoeven te dragen.

Maar wat doet dat ertoe? Ze leven samen en voor beiden is het goed genoeg. De ene berokkent de ander geen schade en er zijn geen diepe kwetsuren tussen hen beiden. Er is ruimte en begrip.

Het getuigenis van Felix en zijn partner mag dan misschien wel niet helemaal representatief zijn voor het samenleven van partners waarvan één van beiden ernstig psychisch lijdt, het is bijzonder waardevol dat ze het aandurven om een inkijk te geven in hun relatie. De erg complexe thematiek van deze partners is niet algemeen gekend en heel wat partners lijden in stilte. Ze vechten om hun relatie en gezin overeind te houden. Vaak alleen. Tot ze eronderdoor gaan en hen niks anders meer rest dan te scheiden. En dan merken ze dat ze ook als ex-partner het lijden niet kunnen ontlopen en de confrontatie met frustratie, machteloosheid en verdriet niet of niet snel verdwijnt.

Maar het verhaal van partners loont de moeite om te beluisteren, niet enkel om hun lijden te leren kennen, maar om vooral de veerkracht te ontdekken waarmee deze partners zorgzaam, creatief en volhardend, steeds opnieuw en opnieuw er tegenaan gaan. En hoe ze vechten als leeuwen om hun gezin gaande te houden.

Ook Felix en zijn partner leveren die strijd.

Mieke Craeymeersch,
Directeur Similes
FamiliEVEReniging geestelijke gezondheid